

la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Tota la programació de Festes Majors dels carrers a l'interior Pàg 2-11 i 12

Ciutat Comuna: reflexions i experiències entorn d'una forma cooperativa de construir ciutat Pàg 6-8

20 anys d'alternatives al barri de Sants

Aquest any 2014 la Festa Major Alternativa (FMA) celebrarà la seva 20ª edició. Va ser l'any 1995 quan els grups de joves més actius de l'època s'organitzaven al Centre Social de Sants en les primeres assemblees que donarien com a fruit un altre model de festes al barri. L'embrió de les actuals festes alternatives es presentava en societat davant mateix de les Cotxeres de Sants.

Actualment, les alternatives estan totalment consolidades al barri i s'han convertit també en un punt de referència indiscutible de la ciutat. Al llarg d'aquests 20 anys han estat moltes les persones que s'hi han apropat, que s'han implicat o que simplement han donat un cop de mà per fer-ho possible. La festa s'ha fet gran i, després d'esdevenir nòmades durant més d'una dècada, la lluita per aconseguir un espai digne, com és l'actual Parc de l'Espanya Industrial, ha estat possible.

La Festa Major Alternativa ha aconseguit compaginar la festa amb la reivindicació, ha recuperat i incorporat la cultura popular al seu programa i ha funcionat des del seu inici sense subvencions de cap mena, organitzada per comissions i assemblees i de manera totalment horitzontal. Aquest model s'ha estès a altres barris i viles d'arreu. Des de l'any 2006 s'agermanen amb dues Festes Alternatives del País Valencià (Festes Alternatives als Bous de Borriol a la Plana Alta i Festes de Vilallonga a la Safor) amb les que es fan intercanvis d'activitats i experiències i amb les que s'arriba a impulsar una Coordinadora de Festes Autogestionades a nivell nacional.

També a Sants han aparegut uns altres models de festes, sovint gràcies a les iniciatives de determinats bars, locals, associacions o col·lectius, però sempre amb la voluntat d'oferir una proposta diferent, rica i variada. Aquestes iniciatives són ben rebudes en general, donat que any rere any hem pogut veure com moltes comissions de carrers anaven defallint fins desaparèixer. Aquest relleu, per tant, implica un nou impuls i un canvi generacional que permet alguna cosa més que la pròpia supervivència. En aquest sentit, la FMA se sent compliça.

la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 5

La pressió al Districte aconseguir un pis per la Irene

Després de partir una estafa i dos desnonaments, la família de la Irene ha aconseguit, amb el suport de la PAH i altres col·lectius, i amb l'ocupació de la seu del Districte, el dijous 24 de juliol, un pis de lloguer subvencionat.

Pàg. 5

Can Vies aconsegueix gairebé 90.000 euros per la reconstrucció

El procés de micromecenatge per la reconstrucció del CSA Can Vies ha finalitzat amb un gran èxit: 2.265 persones, col·lectius i entitats d'arreu dels Països Catalans, l'Estat espanyol i Europa han aportat 89.760 euros.

Pàg. 10

Entrevista:

Jofre
Membre de la plataforma
No al pla Caufec

Des dels barris, experiències de Ciutat Comuna

Les experiències de gestió comunitària d'espais o béns, si bé tenen una llarga presència en el passat històric, estan creixent a la vegada que ho fa la cultura de la cooperació i el suport mutu.

Les experiències de gestió comunitària d'espais o béns, si bé tenen una llarga presència en el passat històric, estan creixent a la vegada que ho fa la cultura de la cooperació i el suport mutu.

La clau es troba en el protagonisme de les col·lectivitats com a alternativa al mercat o als governs. Es tracta de donar resposta a les necessitats i demandes socials en base a pràctiques locals, comunitàries, horitzontals i autogestionades, on trobem una visió no mercantil ni burocratitzada dels recursos, i noves formes de relacionar-se i de construir un nou escenari urbà, una Ciutat Comuna. De tot això en parlem en l'A Fons d'aquest mes, a través d'apropar-nos a experiències del barri i de fora que formen part dels comuns urbans: Can Batlló, l'Ateneu La Base, la cooperativa de finances ètiques Coop 57 i el projecte de criança compartida Babàlia.

Són només algunes de les moltes experiències de la Ciutat Comuna, que poden anar des del camp energètic, a les finances cooperatives, el mercat de treball cooperatiu no capitalista, noves formes d'accés a l'habitatge i d'ús de l'espai públic o les infraestructures comunitàries. A Sants en tenim un exemple ben viu en la reconstrucció de Can Vies, - en aquella espurna que no s'apaga i que estén l'autogestió - i en la Festa Major Alternativa, que des de fa ja 20 anys organitza l'Assemblea de Barri de Sants, una festa pensada, treballada i gaudida en comú per un barri que vol ser experiment i experiència de Ciutat Comuna.

Pàgs. 6-8

EDITORIAL

Neptú vigila la font
Els nens carreguen provisions
Que'ls globus que ja no hi són
Refresquen les il·lusions

Torna la calor al barri
Les vacances sense viatges
L'orxata i la platja
Les places, les hores, el xivarri

Torna la xafugor al barri
Les cases sense gent
La gent sense cases
La gent de vacances

Torna l'esquadra al barri
La calor al barri
La gent sense cases
La gent de vacances

Les notícies interessants:
La calor
Els turistes a les ramblles
El temps de les donants

Les hores mortes
ens venen a amoixar
Les jornades tortes
per salaris a cobrar

Estripen la rutina
Les cases a buidar
Les lluites s'amotinen
A les teles per brodar

Torna l'espurna al barri
Preparada per abordar
Amb la samarreta verda al sarri
I la intenció d'assenyalar

El Sol i els xiscles
Les pells i els vincles
Les suors que mullen
Els cossos als cingles

La pressa ja no torna
Demà anirà a ballar
Mentre duri la treva
Que sempre està treballant

Insomne al balcó
Torba d'un crit la festa
A la gent que descansa
Dels sons de la grisor

Torna la calor al barri
El fred i el xivarri
Les hores i les places
Les interrupcions fugaces

ALTAVEU

LaTele.cat

Al juliol del 2007 l'Assemblea per a la Comunicació Social (ACS) va rebre una proposta de sanció de 60.000 € que, sortosament, mai vam haver de pagar.

Han passat 7 anys, la proposta de sanció s'ha multiplicat per 8,33 i encara que la llei estatal de l'audiovisual contemplava fer un pla pels mitjans sense afany de lucre pel 2011; el pla no ha arribat.

Mentre des de l'ACS hem seguit fent i reivindicant els mitjans sense afany de lucre que ara contempla la llei, la Direcció General de Mitjans (DGM) ens ha enviat de nou, i en ple juliol, una proposta de multa ben inflada: 500.001€

Des de LaTele.cat volem agrair el suport al nostre projecte i a la llibertat de comunicació i emissió. Us ho vam demanar urgentment i vau respondre molt ràpid. Gràcies de tot cor.

DES DE LA TELE PENSEM QUE:

La Direcció General de Mitjans

també està incomplint la llei, tant la catalana com l'espanyola, que estableix que els respectius governs-parlaments, cadascun d'acord amb les seves competències, han de garantir i promoure els mitjans sense ànim de lucre. És a dir: emetem sense llicència per omissió i deixadesa del legislador. De fet, la pròpia llei de Comunicació de Catalunya els hi permet ordenar aquest espai radioelèctric. La única resposta que rebem des de la DGM són expedients i sancions.

DES DE LA TELE CREIEM QUE:

Fa anys que sentim com es passen la pilota entre Espanya i Catalunya. Les competències en aquest cas són compartides. I per tant, no ens creiem el conte de que "la DGM no pot fer res". Sí que es poden fer coses, com han fet en altres casos, a part d'exigir (i si cal, denunciar en tribunals), que l'estat faci el que li toca (per llei estava obligat a planificar l'espectre per al tercer sector al 2011).

RESUMINT:

Des de LaTele no creiem que ens hagi

d'arribar, per segona vegada, l'amenaça (amb tot el que implica per nosaltres) d'un expedient sancionador. Seguim pensant que ens assisteix el dret, com per anar a contenciós-administratiu i als tribunals europeus, contra la multa i contra la inacció de l'estat-generalitat en el desenvolupament del dret a la llibertat d'expressió a través de la RTV i del dret a crear mitjans sense ànim de lucre.

Nosaltres hem fet LaTele per exercir el Dret a Comunicar que, sortosament, apareix a la normativa europea, espanyola i catalana. Per això no creiem que haguem de ser sancionables. I recordem a més que LaTele és un mitjà sense afany de lucre.

Seguirem informant. Gràcies de nou a totes.

MICRO OBERT ★ Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

No venç el temps

Marc Garcia

Sempre és un dia històric, una data que passarà als llibres i que tothom podrà dir que hi va ser. D'aquestes dates n'hem viscut ja unes quantes, comencen a semblar l'anomenat partit del segle, que cada any jugaven dos i tres vegades el Barça i el Madrid. Els darrers anys la diada de l'onze de setembre comença a agafar aquest regust. Certament, són mobilitzacions massives i que aglutinen persones d'aquí i d'allà, joves i grans, llauradors, professionals liberals i aturades. Cal tenir present però que qui fa història no són ni els llibres que l'expliquen, la història són per sobre de tot fets i accions, suma de voluntats o accions individuals determinades.

Així doncs, que la diada d'enguany passi a la història, que el 9 de novembre esdevingui tinta per a llibres, no dependrà només de la mobilització, sinó del sentit que se li doni. No sabem si l'autonomisme estarà a l'alçada del moment i con-

vocarà la consulta, sobretot si l'Estad s'hi oposa.

Caldrà doncs que més enllà de les estructures institucionals, des de la base, des dels carrers i de manera organitzada, impulsem un moviment desobedient que tingui la voluntat popular com a objectiu final, sense esperar a que els moviments tàctics d'uns o altres estaments s'atreveixin a convocar-nos a consulta, s'atreveixin o no a donar-nos permís per exercir-lo. Hi ha una màxima que diu: "No venç el temps, venç la voluntat", i si bé és cert que venen temps en que serà possible fer passos i avenços històrics, no serà la data del calendari qui farà que l'efemèride sigui recordada, sinó la voluntat de la majoria social, organitzada pels seus objectius i, per tant, escrivint "desobediència" amb "V".

Vols col·laborar a La Burxa?

Redacció, fotografia, il·lustració, distribució, web, xarxes socials...
Hi ha moltes tasques que pots fer!

Escriu-nos a laburxa@gmail.com

PARLEM per FER

i FEM PARLAR

* 32 pàgines
* actualitat + reflexió
* + de 1.300 subscriptores
* + de 80 punts de venda

www.setmanadirecta.info

FO BAR

Cafes * Tes
Bieres * Copes
Amanides * Tapas * Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions * Terrassa

Plaça Osea, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 65 28 # www.fo-bar.com

la fàbrica
santsenca

Cerveses, torrades,
begudes de la terra
i la millor música
de sempre en el teu
bar del barri

C/ Vallespir, 18
Sants (PP.CC)

Taverna
la burxa
- carrer Vallespir, 23 - Sants -

Han fet aportacions més de 2000 persones i col·lectius

89.760 euros per #Reconstruïm Can Vies i pujant!

Elba Mansilla, Assemblea Reconstruïm Can Vies

Asis dies de què s'acabés el procés de micromece-
natge engegat pel centre social autogestionat Can Vies, el passat dimarts 22 de juliol es va creuar la barrera dels 70.000 euros, en una tarda de vertigen en què es van aconseguir només en un dia 342 aportacions, un total de més de 13.000 euros. Tot i que l'objectiu de finançament per fer front a les despeses de reconstrucció i judicials derivades de la repressió es va sobrepassar dimarts, la xifra final s'enfila fins als 89.760 euros.

2.265 persones, col·lectius i entitats d'arreu dels Països Catalans, l'Estat espanyol i Europa han fet aportacions econòmiques a través de la plataforma Verkami. A Sants, a més, s'han habilitat 10 guardioles perquè les persones que no puguin, o no vulguin, fer servir Internet, targeta de crèdit o Pay Pal, poguessin aportar diners en metàl·lic.

Aportacions en espècies

A banda de les aportacions econòmiques, volem destacar que mitjan-

çant el Verkami, més de 70 persones i col·lectius provinents d'àmbits tant diversos com l'art —com en Joan Negrescolor o en Roc BlackBloc, l'autor del mític mural de Can Vies—, la informàtica o la gastronomia —amb representació local del Terra d'Escudella, el Kop de Mà i el Koitton Club— han ofert, de forma desinteressades, recompenses en forma de productes i serveis, com per exemple una pintura acrílica o un mural, un taller de seguretat informàtica o de retransmissió en streaming, o un sopar per a dues persones. Amb aquesta pràctica, no només s'ha obert la possibilitat que la gent pugui aportacions de forma no monetària, sinó que la xarxa de persones i espais solidaris s'ampliï, i la trama de relacions construïdes entorn a Can Vies s'estengui.

De col·lectiu a col·lectiu

En aquest mateix sentit, volem fer un esment especial als grups de música i teatre que han ofert un espectacle com a recompensa. Les tarifes oscil·len entre els 200€ de la festa electro tropical Sonidero Viral, i els 1800€ de l'actuació de la Companyia Pepa Plana, guanyadora del Premi Nacional de Cultura, que actuarà a

Can Batlló aquesta tardor. S'afegeixen a la llista altres propostes musicals com el grup de rap At-Versaris, que actuaran al centre social madrileny Patio Maravillas, o el cantautor Feliu Ventura i els hardcoretes Fifty One Ergs i Bolson, que tocaran a la Casa de la Muntanya, l'emblemàtica i veterana casa okupada a tocar del parc Güell de Barcelona. En aquest cas, tant les recompenses com les aportacions econòmiques es fan de forma col·lectiva, i no només serviran per autogestionar la reconstrucció de Can Vies, sinó que es farà extensiva a altres espais socials. Pura praxis del lema de campanya, "estem l'autogestió!".

Dilluns 28 a migdia es va acabar el procés de mecenatge col·lectiu. Fins la setmana vinent, un cop efectuats tots els pagaments i recollides totes les guardioles, sabrem, per fi, la xifra final. A partir d'aleshores, des de l'assemblea de Can Vies i des de tota la gent que ha fet, d'una forma o altra, la seva aportació, queda la feina invisible de repartir les recompenses i de seguir estenent la xarxa de relacions solidàries que són l'#EfecteCanVies.

La PAH aconsegueix que Irene es quedi a la Marina

Carlos Macias, PAH Barceloma

Irene i la seva ex parella van contractar una hipoteca amb Catalunya Caixa per tenir una llar a la Zona Franca, uns anys després van decidir marxar a viure fora de Barcelona. UCI, la financera de Banc Santander li va oferir una hipoteca pont per comprar el nou pis. L'objectiu d'aquestes hipoteques es vendre el pis inicial i per quedar-te només amb una hipoteca i un pis. Però el nou pis estava construït a zona verda i l'havien d'enderrocar, tot i que un notari havia donat fe de que tot era correcte. A més, va iniciar-se la crisi i no va poder vendre el pis de Zona Franca. Així doncs, Irene es trobava amb dues hipoteques i un únic pis. Desesperada, no podia fer front a les quotes i es va refiar de la mare d'un company d'escola del seu fill, Maria Navarro. Navarro li va oferir una inversió "boníssima", la va enganyar per a que la mare d'Irene demanés un préstec a una financera, Projectos de Desarrollos Activos, per demanar 130.000€. Maria Navarro, l'estafadora, li va assegurar que cada mes ella li donaria en efectiu els beneficis, suficients com per pagar les dues hipoteques i tornar el pis. Maria Navarro va desaparèixer i mai van veure ni el préstec ni cap tipus de benefici. Aquesta dona ha estafat a unes 30 famílies.

Irene no podia pagar les quotes hipotecàries i es va iniciar el procés d'execució hipotecària. L'any 2009 UCI va desnonar a Irene, la seva parella i els seus fills menors d'edat. Irene i els nens van marxar a viure a casa de l'àvia al mateix barri. L'àvia, que tenia el seu pis pagat feia anys, es va veure immersa en un procés de desnonament perquè no podia tornar el préstec pel que havia estat estafada per Maria Navarro. La PAH, l'Ateneu l'Engratge, l'Assemblea 15M de la Marina ZF i les veïnes del barri van aturar 4 vegades el desnonament, el penúltim amb data oberta. Van ocupar la Conselleria d'Habitatge perquè no s'havia fet res per garantir un allotjament a Irene, ni tan sols demanar al jutjat que l'aturés. Amb l'ocupació que va fer la PAH es va aconseguir, fruit de la pressió, que es fes un escrit al jutjat 43 de primera instància per aturar el desnonament (sense obtenir resposta) i també es va obtenir un

compromís d'Habitatge i de Xavier Trias en el que s'acordava que si es produïa el desnonament tindrien un allotjament estable, no una pensió de 3 dies. El dimarts 22 de juliol, un membre de l'Assemblea 15M de la Marina ZF va anar a l'audiència pública del districte i va preguntar a Jordi Martí, regidor del Districte de Sants Montjuïc, pel desnonament d'Irene, i aquest va respondre igual que Xavier Trias i Habitatge. Irene havia anat dilluns als jutjats a demanar informació sobre el seu desnonament i no li havien dit que estava programat, no li van notificar res.

Dijous 24, 4 furgonetes d'antiavalots i la comitiva judicial es van presentar a les 7 del matí a casa d'Irene per desnonar-la a ella, la seva mare i els tres fills de 6, 11 i 12 anys, sense previ avís. Es va executar el desnonament i l'única opció que els hi donaven era una pensió durant 4 dies. Les companyes de la PAH, l'Ateneu l'Engratge i l'Assemblea 15M de la Marina ZF es van dirigir decidides a exigir al regidor Jordi Martí que complís la seva paraula, la de l'alcalde i la d'Habitatge o que dimittissin immediatament. Van ocupar la seu del districte, el despatx de Jordi Martí, vora les 10.30h del matí. Mentrestant, l'Ajuntament va fer un comunicat de premsa desinformat, dient que la família tenia concedit un pis estable a Torre Baró, quan això no era cert.

Una vegada dins la seu del Districte els hi van oferir un centre familiar a Navas de forma temporal. Aquesta no era una solució. Jordi Martí va enviar tècnics, sense anar a donar la cara. A més, es van donar ordres de que no deixar pujar menjar a les persones que estaven ocupant la seu del Districte. Les activistes van aconseguir el telèfon de Jordi Martí, el van trucar i va respondre: "Tinc altres coses més urgents per atendre" i va penjar. A les 11 de la nit finalment Jordi Martí va acudir a la seu del Districte i va començar una reunió en la que es va aconseguir el compromís de Jordi Martí de que abans del 15 d'agost la mare Irene, la seva mare i els tres fills tindrien un pis de lloguer subvencionat per l'Ajuntament al barri de la Marina.

Orxata i La Troba regalen un concert a Can Vies

Mitjançant el Verkami, 613 persones han reservat entrada per al concert que La Troba Kung Fú i Orxata Sound System faran a Can Batlló el proper 26 de setembre. Aquesta ha estat la recompensa més exitosa, i promet ser, a ritme de rumba-fusió i d'elec-

trònica-eclèctica, un esdeveniment musical mític. A més, aquesta actuació musical coincideix amb la programació de La Mercè, i es proposa com una veritable alternativa autogestionada de barri a la festa major de Barcelona organitzada per l'ajuntament.

La Burxa també fa la seva aportació

Per part d'aquest periòdic, amb el doble objectiu de fer una aportació al Verkami i al mateix temps compartir coneixements amb altres col·lectius i persones activistes, s'ha proposat fer un taller de redacció periodística el proper 4 d'octubre a

les 16 hores en un lloc per confirmar. Animem a totes les persones interessades en la comunicació popular autogestionada a participar en el taller i a col·laborar amb La Burxa, tant participant de la redacció, com dinamitzant la xarxa o aportant-hi fotos i il·lustracions. Les persones interessades us podeu posar en contacte amb nosaltres mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), o els perfils de Twitter (@laBurxa) o Facebook ([facebook.com/laburxa](https://www.facebook.com/laburxa)). Animeu-vos a participar!

la Ciutat Invisible
Cooperativa Autogestionària
COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...
LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...
RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...
www.laciutatinvisible.coop
C/ RIEGO 35 BAIJOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Pizzeria Ristorante Putxinellis
Menú migdia 12€
Menú pizza 8,50€
Servei a domicili
Carrer de Salou, 23. 080014
Tel. 936112485 - 675446161
Horari: de 13.30 a 16 hores i de 20.30 a 24 hores
Dilluns tancat
www.restaurantepubdnellis.com

CASTELLERS de SANTS
NOMÉS HI FALTES TU!
20è ANIVERSARI
<http://www.borinots.cat>

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte
Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaume.compte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

EL TEU DENTISTA DEL BARRI
Dr. Marça Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325
Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

La ciutat comuna es produeix practicant-la

Observatori Metropolità de Barcelona

Hi ha qui defineix allò “comú” com una “tercera via”, com a contraposició a la doble tipologia de la propietat: l'estrictament pública, per una banda, i la privada, per l'altra. Des d'aquesta perspectiva, la discussió “públic-privat” quedaria superada per l'emergència d'una nova tipologia, la “propietat comuna”. Degut als partenariats públics-privats i a la desaparició sistemàtica d'allò públic, o a causa de la mercantilització de la vida en general, s'estan posant en perill l'existència i la persistència d'aquest comú, és a dir, d'aquell conjunt de recursos, béns, serveis, sabers i pràctiques radicalment públiques —no en un sentit estatal, sinó popular—. Per això creiem preferible analitzar “allò comú” com una nova forma d'exigir i, sobretot, de gestionar, aquells drets col·lectius bàsics que tant les institucions públiques-estatals com les privades-mercantils, han anat arravatant a les poblacions urbanes.

Enmig d'aquest debat, el terme “ciutat comuna” està emergent com un fort imaginari col·lectiu des dels barris, així com des dels col·lectius i persones que treballen per construir un model de ciutat diferent. Una ciutat que, lluny de la lògica del mercat hegemònic, pot recollir les pràctiques cooperatives enxarxades en una economia social basada en l'atenció a les necessitats bàsiques de la vida quotidiana. La sostenibilitat econòmica, social i ambiental, per molt que s'insisteixi en fórmules que eviten tractar aquesta obvietat, ha d'orientar-se cap a una redistribució justa de la riquesa i del capital productiu de les nostres ciutats. Però, què és i com es gestiona aquesta ciutat comuna? Com es construeix? Per explorar algunes respostes a aquests interrogants, les jornades “Barris cooperatius, ciutat comuna” (www.barriscooperatius.barripoblesec.org) del 4 i 5 d'abril a Can Batlló van intentar ser un primer espai de trobada per pensar la diversitat dels territoris i les estratègies conjuntes per construir i desenvolupar el relat d'aquest imaginari compartit.

En aquest sentit, des del curs passat, l'Observatori Metropolità de Barcelona (www.stupidcity.net) vam iniciar una recerca sobre els “comuns urbans” (www.bcncomuns.net), per conèixer d'aprop aquestes experiències amb la intenció d'extreure algunes pistes sobre aquesta nova gestió del comú. Per això vam analitzar 17 casos que abarquessin els diferents àmbits de la producció i reproducció social: sanitat, educació, cultura, equipaments, cures, habitatge, espai públic, economia, infraestructures/telecomunicacions.

En les experiències analitzades, allò comú pren una doble vessant. Primer, com a recurs, servei o bé destinat a possibilitar o millorar la vida a la ciutat. Segon, com a factor de mo-

bilització o de canalització d'aquelles pràctiques i discursos basats en la defensa de models de gestió i presa de decisió democràtiques, l'exigència i autotutela dels drets col·lectius, el valor d'ús i l'autogestió. No obstant, aquests casos no podrien comprendre's sense atendre a la seva dimensió geogràfica i l'arrelament al territori i la seva lògica de comunitat i treball en xarxa.

Una aposta estratègica de futur

Però, com construïm aquesta xarxa basada en pràctiques locals per tal que pugui gestionar aquesta ciutat comuna? Com coordinem espais materials? Quines dimensions estratègiques creiem que són claus per avançar? Com coordinem i federem aquestes experiències? Com convertim això en una aposta estratègica de futur per avançar cap a la ciutat comuna? Com imaginem les institucions del comú? Aquestes són algunes de les preguntes que encara pivoten al voltant d'aquest imaginari col·lectiu i que van ser plantejades en el marc de les jornades a Can Batlló i en la pròpia presentació de la recerca de l'OMB. Davant la pregunta “què creieu que falta en les pràctiques comunitàries per a la conquesta de la ciutat comuna?” les respostes són diverses, i els interrogants segueixen oberts.

Una ciutat que, lluny de la lògica del mercat hegemònic, pot recollir les pràctiques cooperatives enxarxades en una economia social basada en l'atenció a les necessitats bàsiques

Tot i el risc d'extreure'n conclusions precipitades, hem fet un intent de síntesi del debat produït que es tradueix en aquests quatre apartats o possibles línies d'actuació: maduració de les pròpies experiències, així com de la gestió interna per tal d'aconseguir una millor eficiència; creació de comunitats federades i en xarxa que esdevinguin un espai de connexió de les pràctiques urbanes, d'intercanvi de recursos i de generació d'estratègies comunes que superin el marc immediatament local; enfortiment de la inclusió social en el sí d'aquestes experiències; i generació i reforçament de subjectes polítics col·lectius a través de les mateixes.

Els comuns urbans i les pràctiques socials, polítiques i culturals associades encara no compten amb una capacitat d'incidència a nivell macro, ni tampoc han aconseguit exercir un contrapoder real que transcendeixi el seu propi marc d'actuació local front als actuals interessos econòmics i polítics de la ciutat. No obstant, sí que apareixen com a pràctiques des

de les quals pensar i assajar aquesta nova governança comuna. Aquestes noves pràctiques, aquest nou règim, apel·la directament a la potència social que durant dècades va anar conquerint el conjunt de drets socials que avui es troben amenaçats, tot reivindicant-ne de nous i reconquerint espais de codecisió, gestió col·lectiva i de democràcia real. Els comuns urbans doncs, apareixen com un element molt destacat per assajar un model de gestió, producció i reproducció d'allò urbà més just, equitatiu i democràtic.

Durant les Jornades, algú va plantejar que “no volem saber on anar, perquè dependrà del què construïm”. Com han de ser aquestes institucions del comú i com imaginar una organització social que no reproduï les institucions d'estat tal i com les coneixem, ni un sistema polític que ha desmantellat la democràcia i desposseït la ciutadania de la seva capacitat d'incidència i transformació política? Com assegurem uns drets bàsics que permetin una vida digna de ser viscuda? Com assegurem la reproducció de la vida sense que aquesta sigui mercantilitzada? Com garantim la provisió d'aquells béns i serveis essencials dels que les institucions públiques tradicionals se n'estan desresponsabilitzant?

La desconfiança, el prejudici o simplement la falta d'un model empíric concret sobre com gestionar els recursos comuns, sovint esdevé un argument per deslegitimar un model econòmic i social alternatiu que avui apareix més necessari que mai. Davant aquestes crítiques cal subratllar que el conjunt de pràctiques a què anomenem “comuns urbans” no són un reducte dins la ciutat, ni responen simplement a les necessitats concretes i idiosincràtiques d'una comunitat concreta i tancada. Per contra, els comuns urbans exerceixen un paper clau i creixent en la forma de “fer” la ciutat. “La ciutat comuna es produeix practicant-la”, afirmàvem al títol.

Per això celebrem l'actual multiplicació d'experiències sobre comuns urbans, concretes i arrelades al territori que a l'hora comparteixen, com a mínim, tres característiques. Primera, el fet d'incidir sobre un recurs, un bé o un servei bàsic —sanitat, cures, habitatge, consum energètic, etc.—. Segona, que adopten un model de governança o gestió interna basat en la coresponsabilització directa i democràtica dels seus participants. I darrera, que apel·la directament al binomi públic-privat, plantejant noves formes en el dret de tinença i ús de la propietat. Les experiències basades en els comuns urbans comparteixen un gran potencial com agents o institucions amb una forta vocació de transformació i contrapoder real. I és que el moment actual ja no és de resistència, sinó de construcció d'un nou model de gestió que emani des de baix i que apel·li al dret —comú— a fer la ciutat.

FOTOS DE NATXO MEDINA

La ciutat no es ven, es viu!

Carles Baiges, LaCol

“La ciutat no es ven” és una remor que recorre últimament el diferents barris de Barcelona davant la cada vegada més descarada actitud mercantilista de la manera de gestionar la ciutat que se’ns està imposant. Només a tall d'exemple podem entrar a la web barcelonacatalonia.cat per veure com Ajuntament i Generalitat prenen el paper d'immobiliàries per oferir bocins de la metròpolis a inversors internacionals: Can Batlló, la Sagrera, les casernes de Sant Andreu, etc. La mateixa estratègia prenen en els salons immobiliaris més importants a nivell mundial, com el de Cannes, on l'administració gasta importants sumes de diners en costosos estands i delegacions.

No és d'estranyar que les festes alternatives que aquest estiu estan celebrant alguns barris portin consignes en aquesta direcció: “El Raval no està en venda, està de festa” (amb un divertidíssim lipdub del grup Reflectantes que podeu trobar a Youtube) i “El barri no està en venda” (al Poble Sec). Una altra reacció en el mateix sentit és la setena trobada anual d'Arquitecturas Colectivas, que aquest any ha tingut lloc a l'àrea metropolitana de Barcelona sota el lema “La ciutat no es ven, es viu!”.

Arquitecturas Colectivas és una xarxa internacional de persones i col·lectius de Catalunya, l'Estat espanyol, Europa i Amèrica Llatina que treballen sobre la construcció participativa i col·lectiva de l'habitatge urbà. Malgrat el nom i ser el col·lectiu majoritari, la xarxa no està només formada per arquitectes,

sinó que també la conformen persones de l'àmbit de la sociologia, l'antropologia, l'art, la filosofia, la gestió cultural, etc. i veïns i veïnes implicats en la construcció de la ciutat. Podeu trobar més informació sobre la xarxa a www.arquitecturascolectivas.net. La web, a més de ser un espai d'informació de les activitats que realitzen els col·lectius, es planteja com un espai de treball i on compartir de manera lliure els materials i eines que generen els diferents grups, com ara manuals legals d'ús d'espai públic o contractes de cessió.

Del 6 al 13 de juliol centenars de persones van participar a les activitats gratuïtes que van tenir lloc a Sant Boi de Llobregat, Poblenou, Ciutat Vella, l'Hospitalet, Montjuïc, la Sagrera, l'Eixample, Collserola, Badalona i Santa Coloma. Els nostres barris van acollir una de les jornades centrals dinamitzada per LaCol al Bloc Onze de Can Batlló, on cinc taules de debat paral·leles van abordar el tema de les cooperatives d'habitatges des de diferents punts de vista, i posteriorment es va projectar el documental 7 dies en la PAH de Barcelona de Pau Faus. El film s'aproxima a la gent que forma part de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) des de l'aspecte vivencial, i fou la primera vegada que es mostrava al públic després de l'estrena i comptà amb l'assistència de membres de la PAH.

La majoria d'activitats van dur-se a terme a llocs recuperats per iniciativa ciutadana, com un solar okupat a Vallcarca i dos espais del Pla Buit: Germanetes a l'Eixample i ConnectHort al Poblenou. Per culpa de la pluja algunes activitats previstes en aquest últim espai es van desenvolupar a l'espai proper —físicament i ideològic— la Flor de Maig, que

també va acollir un debat sobre els Plans d'Usos de Districte, que va aplegar veïnat del Poblenou, Poble Sec, Ciutat Vella i Gràcia amb problemàtiques comunes, entre d'altres, la privatització de l'espai públic per la proliferació de terrasses, el monocultiu d'oci, l'explosió del sector hotelier i els pisos turístics, o el rebuig municipal a la participació.

També l'espai Germanetes a l'Eixample va acollir dues activitats amb voluntat de connectar i comparar els diferents projectes ciutadans. La primera va ser un debat al voltant de la recuperació d'espais en desús amb veus diferents, com el departament d'Habitat Urbà de l'Ajuntament de Barcelona, representants de diferents solars dins del Pla Buit i d'altres espais fora d'aquest projecte municipal. La segona activitat, organitzada pel grup Encajes Urbanos, tenia el nom de Sistema Solar i la voluntat de compartir recursos materials i coneixements entre els diferents grups, que sovint es veuen afectats per les mateixes problemàtiques: com aconseguir aigua, llum, eines, quines plantes utilitzar o on trobar un material.

Es va aprofitar l'ocasió per començar l'activació d'alguns espais, com la cúpula que Straddle3 i Idensitat han instal·lat a Can Peixauet (Santa Coloma) i que des del primer dia funciona com una extensió coberta de l'espai públic amb activitats dels equipaments i les comunitats del voltant; o el solar Muns/Uva que La Fundició està dinamitzant al barri de Santa Eulàlia (l'Hospitalet).

La trobada Arquitectura Colectivas s'ha realitzat anteriorment a Vigo, Sevilla, València, Pasaia (País Basc), Càceres i Arbúcies. La propera cita tindrà lloc el 2015 a la regió d'Extremadura.

Comuns urbans als nostres barris

Comuns financers pels comuns urbans

Xavi Teis,
responsable de comunicació de Coop57

Fer de les ciutats espais que generin ecosistemes de participació i autogestió i que permetin a la ciutadania ser la responsable del seu propi destí, suposa confrontar-nos amb la idea de ciutat comuna. Al fer-ho, ens trobem amb moltes preguntes, moltes incerteses, algunes intuïcions i poques respostes. I això no és necessàriament dolent, sinó que respon al fet d'estar construint un nou imaginari que beu d'antic però que muta i reapareix al present com un nou repte i com una nova manera d'entendre les ciutats al segle XXI.

Una de les virtuts de la ciutat comuna és que la construïm entre totes i que no es dicta al so d'una estratègia predeterminada i pensada *a priori* i des de dalt.

Però el debat d'allò comú ens obliga a repensar-nos com a societat. Actualment, davant la pauperització de molts dels serveis públics d'accés universal i davant el perill d'anar perdent drets socials, apareix amb més força la idea dels comuns urbans. Coop57 és un d'aquests comuns que no neix del context actual però que, segurament, ara cobra més sentit i agafa més força.

Coop57, una cooperativa de serveis financers ètics i solidaris, no deixa de ser un espai on s'entén que, conjuntament, podem fer coses que de manera separada seria impossible. Coop57 es pot veure com un grup de persones i entitats de l'economia solidària, l'associacionisme popular i els moviments socials que han decidit posar en comú els seus recursos econòmics per tal de prestar-se'ls quan un d'aquests integrants en tingui la necessitat. I això, evidentment, establint uns criteris, principis i mecanismes, per tal de fer-ho viable i sempre sobre la base de la participació, la transparència i la democràcia. Un comú per les necessitats financeres que pugui ser una eina al servei de les ciutats (encara) invisibles.

Comuns autoorganitzats pels comuns inter- generacionals

Can Batlló

Obsoleta la socio-economia capitalista a Occident no resulta estrany que a Can Batlló, mitjançant una assemblea de ciutadanes, s'estigui transformant un recinte (post)industrial i teixint una nova sociologia intergeneracional vers els reptes del segle XXI. Amb força, coneixements, experiència i seny cohesionats s'estan gestionant espais, serveis, activitats i projectes socio-culturals i cooperatius sense dictat institucional. El fil conductor sinèrgic és el compromís voluntari des de la motivació, la cooperació solidària vers la reciprocitat, i la decisió col·lectiva amb empatia vers el comú.

L'essència de la Plataforma Can Batlló és pel barri és seguir fent tangible —a sobre el plànol urbanístic institucional de 1976 mai desenvolupat— una nova cartografia social. Amb diversos objectius que, tant per la seva organització interna, continguts i finalitats, aporten per separat i en conjunt a l'autoestima de la ciutadania, la seva autoorganització i el seu empoderament. Cada projecte és un grup cohesionat compromès, i ha de ser viable econòmicament, sostenible en el temps, fer un retorn econòmic i social, i relacionar-se amb l'entorn i la comunitat. Així com els projectes ja finalitzats no es van pensar de forma aïllada, d'altres en maduració —un menjador social, una escola autogestionada, habitatges en cessió d'ús, i un viver de cooperatives— també estaran vinculats amb el barri, el veïnat, el conjunt de Can Batlló...i amb la ciutat comuna.

Tindrem els barris (i la vida)

Ateneu Cooperatiu La Base

Ningú ens donarà res, tindrem els barris (i la vida) que (ens) sapiguem lluitar i donar nosaltres mateixes. Així és com a La Base —algunes persones— entenem la ciutat comuna: aquella on l'autoorganització i la cooperació als barris abarquen els aspectes principals de la vida. En el camí per arribar-hi, considerem cabdal bastir experiències autònomes i arrelades al territori, començant pel lloc on vivim. Les pensem basades en tres eixos:

1. La creació i recuperació de la comunitat al barri, creant espais de trobada on desenvolupar l'amistat i la coneixença que ens permetin crear xarxes de suport mutu i solidaritat veïnal per tal de superar l'individualisme.

2. La construcció d'infraestructures autogestionades i fons comuns, compartint recursos i desafiant a la propietat privada i al capitalisme.

3. La presa de posició política davant l'ordre establert compartint l'anàlisi del sistema actual i la determinació per enderrocar-lo cercant les formes organitzatives, les perspectives estratègiques i les tàctiques necessàries per aconseguir-ho.

Durant els dos anys de procés que portem, hem anat avançant en tots aquests eixos. La Base és una realitat al barri. I més enllà de l'ateneu projectat en un inici, avui en forma part un espai de cria compartida (babalia.org), un ateneu d'oficis i s'està avançant en la creació d'una xarxa d'habitatge i d'aliments. D'altra banda, pensem que ens falta aprofundir en les dinàmiques de funcionament intern, la formació i les formes de fer arribar les nostres pràctiques a cada cop més veïnes.

Ens fa més fortes saber que no és un procés únic; s'estan donant processos similars a d'altres barris i apostem per anar-nos trobant, per aprendre les unes de les altres, tant per a coordinar allò existent com per pensar i crear plans i objectius comuns, a nivell de ciutat i més enllà. Trobem-nos per una ciutat comuna!

UN TOC D'HUMOR...

EL POEMA

Ens volien sols i van trobar-nos abraçats combatent la política del terror amb la política de l'amor. Creien que en aquesta cursa imposada obviaríem l'amic i veí i preservariem el bé propi car ells desconeixien el batec del bé comú. No hi ha mai por allà on hi ha somriures on hi ha mans que aixequen el món nou que duem dins cada cop que l'enderroquen. En la vostra misèria humana oblideu que l'eix que ens mou no es desallotja i ens trobareu sempre alegres mirant-vos de fit a fit mentre abaixeu els ulls de por esgrimint arguments inútils. Il·lusos: ens heu fet dreuera a la platja tombant les llambordes que tanta nosa us feien. Que la mala consciència sigui un helicòpter etern damunt dels vostres caps i no pugueu dormir mai més.

Míriam Cano

FESTA MAJOR ALTERNATIVA INFANTIL

L'Alternativa Infantil més reivindicativa compleix 4 anys!

Comissió de la FMA Infantil

Del dimecres 27 al dissabte 30 d'agost, a partir de les 17.30h, excepte els ja famosos jocs d'aigua que des de la primera edició es fan divendres al matí, arriba la festa major autogestionada infantil, ubicada al parc de l'Espanya Industrial, davant la Casa del Mig.

Enguany, tenint en compte el març actual i la imminent obligatorietat d'aplicació de la LOMCE a Catalunya —el curs vinent 2014-2015—, s'ha volgut donar un contingut polític més explícit. En col·laboració amb l'Assemblea Grog de Sants, s'ha de-

cidit que el lema sigui "No a la LEC, no a la LOMCE" i el color groc serà el protagonista de la decoració de l'espai, juntament amb pancartes de caire més reivindicatiu i, potser, no tan festiu com en anteriors edicions. També, pensant en com traslladar a cada llar i fer més visible la lluita per una educació pública de qualitat i en català, s'ha programat un taller d'estampació de banderoles pels balcons amb el mateix lema.

Dimecres 27 es decorarà l'espai amb la col·laboració de totes aquelles persones que vulguin venir a ajudar i es farà un berenar-sopar de carmanyola obert a tothom que es vulgui quedar.

Dijous 28 l'Òs Mandrós ens vindrà a explicar contes i farem el Taller monstruós, una activitat d'escriptura creativa a càrrec de l'escriptor Jaume Copons i la Liliana Fortuny, il·lustradora i veïna del barri. Un cop acabada la programació infantil del dijous, ens afegirem al Crema-pica-puja de la Festa Major Alternativa i caminarem en cercavila pels carrers de Sants, que cada any ens agrada molt!

Divendres 29 al matí tindrem els famosos i esperats jocs d'aigua per grans i petits. Enguany hi haurà delimitada una zona tranquil·la amb taller de bombolles. I a la tarda, arriba l'actuació musical, el plat fort de

tota festa major! Aquest any, des de l'Alcúdia (País Valencià) vindran en Dani Miquel, cantacançons i alquimista musical, i els Ma-Me-Mi-Mo-Músics, que ens emocionaran en tots els sentits... No vos els perdeu! Finalment, dissabte 30 hi haurà una estesa de jocs artesanals de fusta a càrrec de La furgoneta màgica, que farà gaudir a tota la família. També es durà a terme el taller d'estampació de banderoles "No a la LEC, no a la LOMCE", activitat dinamitzada per l'Assemblea Grog de Sants i, per endolcir la lluita i deixar-nos un bon sabor de boca, la tradicional xocolatada.

Aquest any, per acabar tindrem

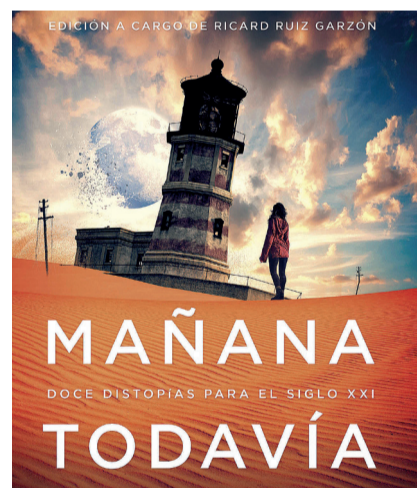
una novetat: farem la primera cursa infantil solidària amb Can Vies. Serà una marxa de molt curta distància —uns 300 metres— que començarà i acabarà al parc de l'Espanya Industrial. El dorsal serà solidari i els diners recollits seran per la reconstrucció de Can Vies. A l'arribada hi haurà avituallament i un obsequi per a tots els nens i nenes que hi participin. Per més informació i per formalitzar les inscripcions, escriuiu a cursacanvies@gmail.com.

Esperem que participeu i gaudiu d'allò més, i aprofitem per desitjar-vos una molt bona Festa Major Alternativa Infantil! Us hi esperem!

LITERATURA

El nostre Sants del present, el nostre Sants del futur?

Susana Vallejo

"Mañana Todavía" és una antologia de relats distòpics darrerament publicada per Fantascy, un segell especialitzat en ciència ficció de l'edi-

torial Penguin Random House. Una distòpia és el contrari d'una utopia: un futur terrible. I un d'aquest relats, "Gracia", ens transporta al nostre barri en un futur proper.

A "Gracia" i el seu Sants del futur les diferències socials són més grans que mai, el petroli s'ha acabat, la Seguretat Social és cosa del passat... La gent dels barris més desfavorits sobreviu com pot. En aquest trist escenari la protagonista, Gracia, casada amb un home ric, torna al barri de la seva infantesa, a Sants, per l'enterrament de la parella de la seva àvia. A Sants es trobarà amb el seu passat i veurem la vida quotidiana del veïns i, sobretot, de l'àvia i la seva feina, que amaga més d'un secret.

"Gracia" és un relat fosc i pessimista que ha sigut escollit per l'editorial com extracte del llibre i es pot llegir gratis a la web Me gusta Leer. A

"Mañana Todavía" també s'hi poden trobar relats de Laura Gallego, Marc Pastor, Rosa Montero, Elia Barceló, Juan Miguel Aguilera, Emilio Bueso, Rodolfo Martínez, José María Merino, Juan Jacinto Muñoz Rengel, Javier Negrete y Félix J. Palma. Cadascú ha imaginat un diferent futur distòpic.

"La ciència ficció, juntament amb la novel·la negra, és el gènere que millor permet retratar i criticar la nostra societat actual. La ciència ficció projecta les pors d'avui en una mena de mirall deformant. Vaig escriure "Gracia" l'any passat, molt abans que passés tot el de Can Vies. A la meua ficció apareix un barri envoltat per barricades, on la policia quan entra a un barri arrasa amb tot, on els aldarulls i el toc de queda són habituals... Després, la realitat ens va portar la setmana de Can Vies. Cada vegada que entrava

al nostre barri, cercat per la policia amb un omnipresent helicòpter sobrevolant-nos, pensava que de vegades la ficció s'apropa massa a la realitat i que, com deia Bradbury, la ciència ficció no hauria de predir el futur, si no d'avisar-nos del perills que podria portar. I "Gracia", vaja si avisa!», escriu Susana Vallejo.

Susana Vallejo és escriptora i viu a Sants, encara que va a néixer a Madrid. Va guanyar el premi Edebé de Literatura Juvenil amb "El espíritu del último verano" i va ser finalista del Jaén amb la saga "Porta Coeli". L'any passat va publicar la novel·la negra "Calle Berlín, 109" i fa un mes "El móvil que guardaba en su interior el secreto de la chica de la camisa naranja". També ha tractat la literatura infantil a "Entre dimensiones" (un llibre tipus "Tria la teva pròpia aventura").

Una ullada al Vallespir del futur: "En Vallespir los árboles dibujaban sombras que bailaban sobre un asfalto plagado de cicatrices. Recordó cómo, de niña, bajaba aquella calle con su traqueteante monopatín y aquel mismo Junior, entonces un hombre atractivo, maduro y musculoso, le gritaba que un día de esos se rompería la crisma. En aquellos días todavía circulaban algunos vehículos. Ella se apartaba de la calzada para dejar pasar a los híbridos e incluso, a veces, algún coche de gasolina. Ahora se podía pasear tranquilamente por el medio de las calles y los árboles se habían convertido en los dueños y señores de Vallespir. Algunos habían crecido hasta superar las casitas de dos y tres pisos, tan propiadas del barrio, y sus ramas arañaban las fachadas de los edificios e invadían las terrazas abandonadas".

Terra d'escudella
 CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT
 C/PREMIÀ, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13

cuinem la revolta
 #electecanvies

Obert per festa major del 23 al 30 d'agost (de les 12 del migdia a la matinada) Menú diari amb plats de festa major, TERRASSA, combinats amb granissat, samarreta de festes, reserves per a grups, begudes de la terra i molt més...

material sensible
 fotografia

Tallers, cursos, rutes fotogràfiques.
 Retrats, reportatges.
 Fotografia d'estudi, arquitectura.
 Articles artesanals, àlbums, emmarcació.
 Llibres, material fotogràfic, càmeres, i més...

materialsensiblefotografia@gmail.com
 93 667 19 22 c/Riego, 43. 08014 Bcn.

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants, parades 301 a 306 i 340 a 341

Telf: 93-339-55-57 SANTS

Jofre

Activista contra el pla Caufec, encausat junt amb 5 companys més.

Victor Cebellán, Sants

Pots explicar breument de què es tracta el pla Caufec i què suposa per Collserola i per al poble d'Esplugues?

El Pla Caufec és un pla urbanístic que comença el 1991 i consisteix en edificis d'oficines, pisos d'alt *standing* i un centre comercial a les afores —a més de pisos de protecció oficial per tal de legitimar-ho una mica—. La particularitat del pla és que era un dels projectes més importants en aquell moment a Barcelona, ja que representava l'entrada de la ciutat. Per Collserola era una barbaritat, pretenia ser una transició entre la ciutat i el parc natural, a més que urbanísticament era aberrant i ecològicament desastrós. En un primer moment FECSA va aprofitar el soterrament d'unes línies d'alta tensió per requalificar els terrenys i treure rendibilitat. Aleshores l'ajuntament, conjuntament amb una promotora immobiliària, inicià el projecte. A l'ajuntament li interessa el rèdit econòmic malgrat l'hipoteca del futur de les arques públiques en un model econòmic que ha esdevingut un fracàs. Venien l'augment de la qualitat de vida del poble creant llocs de treball, el seu projecte emblemàtic amb els típics gratacels de referència.

Podries explicar els fets pels que sereu jutjats?

Des de l'any 2003 a l'any 2007 vam estar fent acció directa no-violenta, principalment informativa.

Quan entraren les màquines ja es plantejava l'opció de fer incursions dins les obres, però sempre mantenint el caràcter festiu i no-violent. Dins d'aquesta dinàmica es van fer unes 600 accions i, concretament a l'octubre del 2007, es feu una manifestació que tenia com a objectiu entrar a les obres. Era tranquil·la i pacífica; van assistir agrupacions d'escoltes, associacions de veïns i gent de totes les edats. En un moment donat els Mossos d'Esquadra van carregar i vam entrar a les

obres, però de manera pacífica. Arran d'aquesta acció vam rebre unes citacions judicials que ens acusen d'atemptat a l'autoritat —entre d'altres—, totes per la via penal. Fins aleshores totes les imputacions que havíem rebut per les accions contra el Pla Caufec havien sigut de faltes, exceptuant una vegada que ens acusaren d'atemptats a l'autoritat, però vam ser absolts.

Sempre que fèiem qualsevol cosa teníem en compte que no suposés delictes i no tinguessin responsabilitats penals, i així o mantinguérem: les accions suposaven responsabilitats per la via civil i les assumíem. Però el març del 2009 un company va entrar a presó per una pena multa. Els dies previs al seu empresonament vam fer una entrada a l'ajuntament durant un ple. Durant l'entrada la Guàrdia Urbana es va vestir amb l'uniforme d'antiavalots, cosa que mai havia passat a Esplugues. Van haver-hi certs moments de tensió, però en cap moment van haver-hi agressions ni res semblant. Malgrat no es fessin identificacions ni detencions —com l'any 2007—, al cap d'un temps vam rebre citacions sis de nosaltres. De les sis persones que tenim citacions, dues tenim possibilitats d'entrar a presó, bàsicament per una lluita no-violenta i amb la paraula dels policies com a única prova. Per nosaltres és un problema polític que no requereix una solució judicial, sempre hem tractat de dialogar amb ells, tant del Pla com del judici de l'entrada al ple; ells sabran si volen portar-nos a la presó. Nosaltres assumim les conseqüències d'allò que fem, però han creuat un límit. Assumiríem una acusació de faltes en aquesta ocasió perquè sabíem el que podia passar.

7 anys després del temps us ha donat la raó, ho tornariu a fer?

Segurament els que en aquell moment vam estar més implicats i més visibles no tornariem a estar a primera línia, primer perquè molts ja no vivim al poble i perquè els nostres moments vitals han canviat.

FOTO: PILAR DÍEZ

"Mai ens hem amagat, sabíem el que fèiem i assumíem les conseqüències"

Però estic segur que si algú es comencés a moure no renunciariem mai d'oferir la nostra ajuda; és un principi bàsic de la nostra manera de pensar. I depèn del context faríem servir els mateixos mètodes. A nivell repressiu les lleis han canviat; no és el mateix fer desobediència ara que fa 7 anys. Han passat de ser

"Son coses que hem apres entre tots i entre tots vam aturar el pla caufec, i aturarem el que vingui, perquè soles no podem i es la gracia."

penes multa a sancions administratives molt més greus. El cas és que vam aturar el Pla Caufec amb resistència no-violenta. No sé si avui en

dia la resistència no-violenta aturaria un pla urbanístic. Si ara diuen que tornen a fer el Pla Caufec, aturar-lo serà responsabilitat de la gent que viu a Esplugues.

Què heu après d'altres lluites i què heu aportat a altres lluites?

Nosaltres vam dir que aturariem el Pla Caufec, com podíem haver dit que aturariem qualsevol altre pla si haguéssim nascut a un altre lloc. La nostra existència i raó de ser ha estat relacionada i vinculada a totes les lluites arreu del territori. Si ens trucaven per qualsevol cosa hi anàvem i si trucàvem per demanar un cop de mà, rebíem resposta. Nosaltres som de Can Vies, som de la lluita contra la MAT, som de la gent de Sellent que lluita contra la mina de sal. La relació amb altres lluites ha sigut la que creiem que havia de ser. Sense la gent que ens va ajudar no hauríem aturat el pla Caufec. Vam aprendre moltes coses... Són coses

que aprenem juntes i que es van millorant. Entre totes vam aturar el Pla Caufec, i aturarem el que vingui juntes, perquè soles no podem i la gràcia és fer-ho juntes. Nosaltres no entrarem a presó gràcies a la solidaritat, sinó hi aniríem directes.

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA Can Vies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants. No ens fem responsables dels articles d'opinió. Publicació mensual.

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT-NO COMERCIAL. Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.
- No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode>. ca o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Standford, California 94305, USA.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Amadeus, Àngel Bravo, Bernat Costa, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Cristina Fernández, Agus Giralt, Núria May Masnou, Elba Mansilla, Dani Martínez, Víctor Obregón, Jes Orquadi, Gemma Parera, Dídac Prat, Víctor Cebellán, Biblioteca Social Mateo Morral, Elba Mansilla, Isabel Benítez, Jordi Juan Monreal, Sílvia Alberich, Concha Liaño, Sergi Rugrand, Marga Olalla, Carles Baiges, Observatori Metropolità de Barcelona, Xavi Teis, Can Batlló, Ateneu Cooperatiu La Base, Marc Garcia, Carlos Macias, La tele.cat

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimarts a les 20.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **BarriSants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cis-jaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciutatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerassants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Favas Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **Guifi-Sants** – www.guifisants.net | **Jòvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | **Koïtton Club** – Rossend Arús, 9 – koittonclub.blogspot.com.es | **L'Escletxa** – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciutatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **La Fàbrica de Sants** – Vallespir, 18 | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilluire.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org

FESTES MAJOR ALTERNATIVA

20 ANYS DE SENTIMENTS COMPROMÍS I AUTOGESTIÓ

AGOST 2014

NO PASSARAN
#somCanvies

JORDI MARTÍ DIMISSIÓ!!!

tic tac

DILLUNS 25

Lloc:
Parc de l'Espanya Industrial

09:00h
Muntatge de festes

DIUMENGE 31

17:00h
Cursa de Carretons i Concert del Grup Monserrat

Lloc: Can Vies

DIMARTS 26

Lloc:
Parc de l'Espanya Industrial

19:00h
Cerca-carrers

23:00h
Concert Unitari Federació de Carrers de les Festes de Sants amb Festes Alternatives de Sants

Lloc:
Espai per confirmar

DIMECRES 27

Lloc:
Parc de l'Espanya Industrial

10:00h
Decoració de les Festes Alternatives

19:00h
Creació del nou altre Mapa de Sants

21:00h
Prego Festes Alternatives 2014

22:00h Concerts:

Sants Estació (Ranxera-Punk)

Mateolika y los emer de mear (Punk-acústic)

Niño de la Hipoteca & Grison y tuli (Cantautor show)

DIJOUS 28

Lloc:
Parc de l'Espanya Industrial

18:30h
Crema Pica Puja

22:00 Concerts:
Rage to Antonio Machine (Versions RATM)

Möndo Loco (Rumba Mestissatge Punk)

Los Barrankillos (Rumba Mestissatge)

Fira de col·lectius Antirepresius de dc. a ds.

DIVENDRES 29

Lloc:
Parc de l'Espanya Industrial

18:30h
Escalabirres

22:00h Concerts:

El Nota (Hip Hop)

Eina (Hardcore/rock)

Def Con Dos (Hardcore/Punk)

Dj Fumantxu (Pachanga)

DISSABTE 30

Lloc:
Parc de l'Espanya Industrial

12:00h
Vermut i concurs de paelles

16:00h
Actuació de sobretaula

17:00h
Carrera de Pasteres

20:30h
Cursa ProCan Vies
Lloc: Can Vies

22:00h Concerts:

Bolson (Hardcore)

Va De Bo (Reggae-Punk-Ska)

Green Valley (Reggae)

Vafalungo Sound (Reggae-Tropical-Electrónica)

PORTA EL TEU GOT

Assemblea de Barri de Sants

ArtsCanBatlo